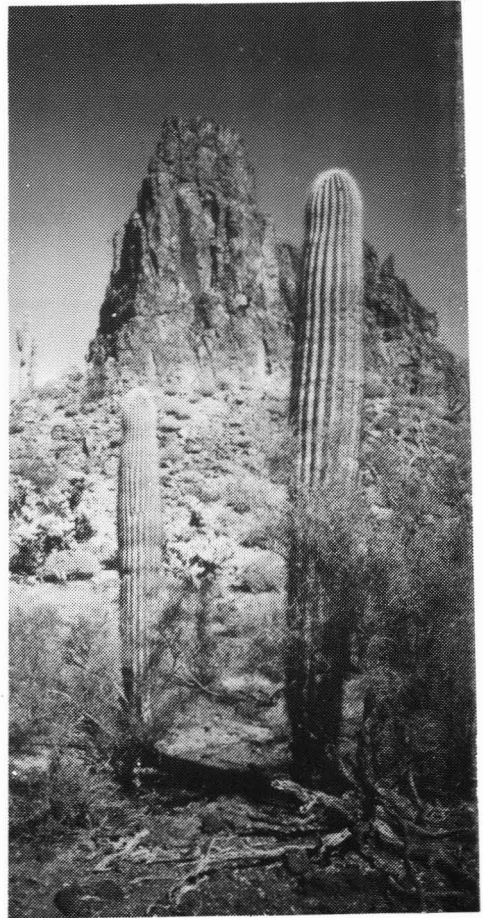

Rowley Mine

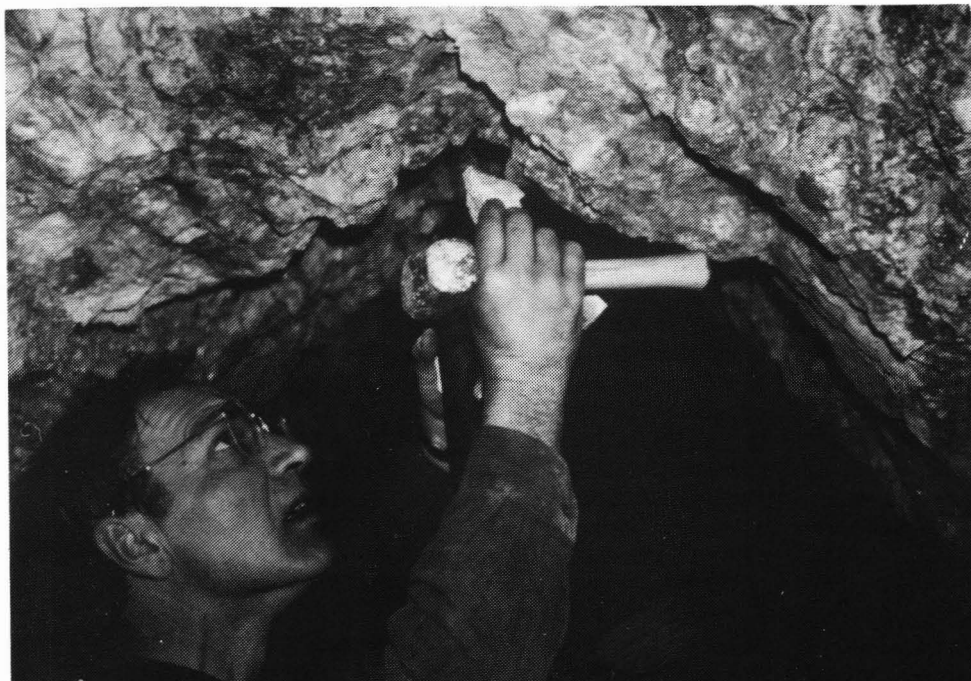
«Det gule er trolig wulfenitt», var meldinga jeg fikk fra Kjartan Brastad. jeg hadde levert en stoff til analyse på Geol.Inst. i Oslo for noen år siden. Setningen rant meg ihug der nede under jorda i Rowley Mine, Maricopa county, Arizona, USA. Det gule som der raste ned i håret og øyne og som tettet til munn og nese og klistret seg til svett hud innunder skjorta, var så avgjort wulfenitt. Eller rettere, en blanding av Wulfenitt og Mimetitt, og så barytt da som herlighetene satt på. Ganske så fremmed støv dette for en norsk mineralsamler. Tanken på at neshårene neppe filtrerte alt tungmineralstøvet som ble virvlet opp var sterkt medvirkende til at vi omsider ga oss. En annen ting som gjorde det problematisk var at vi hadde bare en hammer og meisel på deling, Lomværingen og jeg.

Rowley Mine ble drevet på bly i 1920-30 åra. Det var ikke vanskelig å finne gruva. Beskrivelsen Torgeir hadde fått stemte på en prikk. Det var vår egen uoppmerksomhet som gjorde at vi bommet på avkjøringa fra motorveien og således fikk noen mil ekstra før vi fikk snudd og kommet oss tilbake. Men da gikk det greit bortigjennom. Først rake veien forbi en krøtterranch på noen hundretusen acres, så videre opp- og igjennom støvete og spennende kaktus- og mesquitekrattlandskap mot Painted Rock Mountains og så plutselig var vi der, eller nesten da. Gruvene så vi tydelig fra hovedveien. Likeså skiltet ved veien opp til gruvene. Det stod visst «No Trespassing» eller noke slikt. Men dårlige som vi var i engelsk så lot vi det stå til. Det kunne jo for eksempel bety at **tre** biler ikke hadde lov til å kjøre forbi hverandre. Vår hjemmelsmann hadde dessuten fortalt oss at skiltet ikke var gyldig lenger og at det var fritt fram. Det gikk greit opp til gruva tiltross for at «Bjuken» var på ingen måte var noen terrengvogn.

Borte på tippet hilste vi på brødre i ånden. Det var 2 ektepar som banka og snuste litt rundt etter slipemateriale. Typiske «Snowbirds», det er folk, ofte pensjonister fra de nordlige statene i USA og fra Canada som drar sørover og tilbringer noen måneder der om vinteren. Det har vi stor sans for, for der og da var temperaturen ca. 20-25° C i skyggen, akkurat passe, en god norsk sommerdag, midt i februar.

Men nå, ned i gruva. Greit å gå ned. Wiren som vi var blitt fortalt om lå på plass og den var blank, pen, og uten ødelagte cordeller. Det siste er noe som har satt spor etter seg både i skinn og sinn på turer rundt på våre egne adskil-

Rowley-gruva ble drevet på bly i 20- og 30-årene. Men noen bra stuffer derfra var det ingen som hadde sett noe til før mineralsamlere på førtitallet gikk over gravene. Opptil en tomme store wulfenittkrystaller ble da funnet på matriks av barytt, – ofte med mimetitt og vanadinitt. Også idag er det store muligheter for å gjøre gode funn. Har man litt god tid, flytter en del stein eller banker seg inn til nye druser, vil en lett få barytt- og blytung sekk på opptur.

lige mere fuktige jaktmarker. Vel nede de 20-30 meterene var spenningen på topp. Vi har da fått anvist funnsteder før. Erfaringene har vært at hvis det er noe å finne, så er anvisningen så dårlig at du ikke finner stedet. Er anvisningen god, så er forekomsten tømmt eller dårlig. Men denne gang var det ikke slik. Det forsto vi raskt etter å ha tatt de første skritt med lommelykt inn i det stor mørket. Straks innenfor en gjenstående «pilar» stod en eske med stuffer noen hadde satt igjen. Ikke bra nok til å ta med seg tydeligvis, men det var også et vitnesbyrd om at her kunne det virkelig være noe å hente. Slik var det også. Wulfenitt glimtet gult og frisk overalt

innover. Ikke den grove 2-3-4 cm typen, men Wulfenittkrystall aggregater med 2-10 mm xx med mimititt mikro xx på baryttkrystaller holdt lenge for oss. Et par timer holdt vi på med nokså usystematisk samling før vi ga oss. Da var sekken tung nok og musklene møre og tørsten stor. Oppe ble byttet som seg hør og bør behørig delt i tre, slik gode kamerater gjør. Det som ble Nags-nytt utsendte til del vil bli lagt ut til salg på Nags-nytt stand på Nags/KOG-messa på Kongsberg. Inntektene her går til Nags-nytt fargefond. Du bør sikre deg en beta, dette er vakkert! Vi sees 12. - 13. august.

ghw